

[Jytte Andersen]

som vi har vedtaget, og vi vil i de kommende dage fra Socialdemokratiets side fremsætte et konkret forslag til opstramning af ligelønsloven og opstramning af ligebehandlingsloven. Indholdet i det udspil vil være et krav om omvendt bevisbyrde. Krav om bedre instrumenter i forhold til sagsbehandlingen, muligheden for at få sagkyndig bistand, muligheden for at besigtige arbejde og arbejdspladserne vil være noget af det indhold, som først og fremmest handler om den omvendte bevisbyrde.

Det andet, vi finder er vigtigt – det kunne jeg også høre på statsministeren og forhåbentlig også dermed regeringen – er den sammenhæng, vi skal have imellem arbejdsliv og familieliv. Det drejer sig for os i Socialdemokratiet om udvikling og udbygning af daginstitutioner- og dagplejesektoren, det drejer sig om efteruddannelsesmuligheder for kvinder, det drejer sig om barselorlov og vikardækning ved barselorlov, og det drejer sig om omsorgsdage.

Det tredje, vi vil pege på, er, at det er vigtigt – det afsløres sådan set også i rapporten, der ligger til grund for debatten – med en mere præcis målsætning om, hvad ligestillingsarbejdet skal føre til. Det er jo ikke nok at analysere og erkende og tage nogle initiativer, det, der er nødvendigt for os at se, er: Om to år vil vi nå det mål med vores ligestillingsarbejde, at vi vil have ligestillingen som en integreret og højt prioriteret del af personalepolitikken. Det er ikke mindst vigtigt, for i den verden, vi lever i, hvad enten den er offentlig eller privat, sker der en modernisering, der sker – ja, nogle kalder det afbureaukratisering, og andre kalder det noget andet – nogle forandringer i vores arbejdsfunktioner. Hvis vi ikke gør noget ud af at få vurderet tingene, vil det være kvinderne, der ryger ud af bunden. Derfor er det vigtigt med nogle mål i forhold til den personalepolitik, vi i staten og i amter og kommuner skal finde frem til.

Det fjerde er instrumenter, og det skal forstås på den måde, at vi faktisk synes, at ligestillingsarbejdet, hvad enten det er i det ene eller det andet ministerium eller i offentlige institutioner som sådan, bør prioriteres meget højt og synliggøres. Det er altså ikke nok at nedsætte et lille ligestillingsudvalg henne i hjørnet og så se, om det kan lave nogle konferencer, sniksnak og sådan noget. Det er faktisk vigtigt, at det indgår med en meget høj vægt. Vi har også i nogle ministerier, i nogle systemer set, at man faktisk

har prioriteret det, og det er, som jeg sagde før, i Miljøministeriet og inden for DSB.

Men det er også vigtigt i den sammenhæng at sige, at selve arbejdspladskulturen og organisationen af arbejdet skal ændres. Det er – for at sige det lidt stilfærdigt – lidt forunderligt, at en 7-8 ministerier tilsyneladende ikke finder anledning til at gøre noget videre. Jeg er diplomatisk, så jeg skal nok lade være med at sætte navne på, men det antydes i rapporten, at man stort set har gjort, hvad man sådan skulle. Det kunne jeg også forstå på statsministeren ikke var så tilfredsstillende.

De to sidste punkter skal jeg gøre ganske kort, kan jeg se. Det er naturligvis uacceptabelt, at vi over en 3 års periode kun kan konstatere en fremgang på 2,5 pct. af kvindelige ledere. Det får os til at sige, at kvinder som ledere stort set er usynlige stadig væk, og at principperne om Rip, Rap og Rup-effekten, som blev lanceret for nogle år siden, trives i bedste velgående.

Amter og kommuner skal jeg ikke gøre meget ved. Statsministeren har svaret flot, synes jeg, med, at det er uacceptabelt og utilfredsstillende, og at man må presse på.

Vi håber i Socialdemokratiet på en god og fremadrettet debat i dag, og jeg skal på vegne af Socialdemokratiet, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

- »Folketinget opfordrer regeringen til,
- at handlingsplanarbejdet, herunder Ligestillingsrådets projektarbejde og formidlingsarbejde, fortsættes,
- at der fortsat rapporteres årligt til Ligestillingsrådet,
- at regeringen fremlægger de opnåede resultater for Folketinget inden udgangen af 1993,
- at der udarbejdes konkrete handlingsplaner, måltal og årstal for ligestillingen i statens personalepolitik,
- at det internationale udvalg vedrørende ligestilling fortsætter sit arbejde,
- at bestræbelserne for at sikre ligeløn intensiveres, og
- at der fremlægges strategier, som sikrer bedre mod afskedigelse af gravide.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 7)